

Sygn. akt V GC 549/13 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. w W.

przeciwko F. B.

o zapłatę 3 542,40 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie z dnia 08.07.2013r. sygn. akt VI Nc-e 1276828/13, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 542,40 zł (trzy tysiące pięćset czterdzieści dwa złote czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22.02.2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 663,17 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. wystąpił z powództwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu F. B. prowadzącemu działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. F. B. M. B. w O., domagając się zasądzenia kwoty 3 542,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, a także zwrotu poniesionych kosztów sądowych w kwocie 45 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty manipulacyjnej dla dostawców usług płatności w wysokości 1,17 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 08 lipca 2013 r., sygn. akt VI Nc-e 1276828/13, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie powoda.

Pozwany złożył sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości.

Postanowieniem z 04 września 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w punkcie I stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości. W punkcie II Sąd przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze Wydziałowi Gospodarczemu.

W uzupełnionym pozwie, powód podtrzymał dotychczasowe żądanie. W uzasadnieniu wskazał, że 17 grudnia 2011 r. zawarł z pozwanym umowę abonamentową obejmującą zbudowanie strony internetowej oraz umieszczenie jej w Internecie, a nadto roczną obsługę strony, a to wszystko za wynagrodzeniem w wysokości 295,20 zł brutto miesięcznie. Strony uzgodniły ratalną formę płatności z terminem płatności ostatniej raty na dzień 21 lutego 2013r.

Powód wykonał usługę objętą umową. Wystawiał i wysyłał pozwanemu faktury VAT za każdy miesiąc abonamentu, od marca 2012 roku do lutego 2013 roku, które każdorazowo obejmowały kwotę 295,20 zł brutto. Pozwany, pomimo kierowanych do niego wezwań do zapłaty, nie uiścił należności choćby w części (k. 14-15 akt).

W uzupełnieniu sprzeciwu z 10 grudnia 2013 r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnianiu sprzeciwu wskazał, że nie zawierał z powodem żadnej umowy, jak też, że powód nie świadczył na jego rzecz jakichkolwiek usług. W jego ocenie dowodem na jej zawarcie nie mógł być załączony przez powoda stenogram rozmowy, bowiem informację o tym, że rozmowa jest nagrywana uznał za formę organizacji pracy przedsiębiorstwa powoda. Wskazał też, że nie został w sposób jasny i niebudzący wątpliwości poinformowany o charakterze i skutkach prawnych tej rozmowy. Podniósł również, że nie otrzymał do zaakceptowania żadnego projektu strony internetowej i nie wyrażał zgody na ewentualne dalsze działanie powoda. Nadto wywodził dalej, że powód nie dostarczył żadnych dowodów na fakt wykonania usługi. Skoro umowa została zawarta w ramach wykonywanej przez niego działalności gospodarczej, którą prowadzi w formie spółki cywilnej, winna ona być zawarta z każdym ze wspólników tej spółki, a przynajmniej wymagała potwierdzenia przez wspólnika, który umowy nie zawierał (k. 46-50 akt).

W dalszym piśmie procesowym powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko (k. 60-62 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 grudnia 2011 r. pracownik powoda przeprowadził z pozwanym rozmowę telefoniczną. W jej trakcie pozwany wyraził zgodę na zawarcie z powodem umowy, na mocy której powód zobowiązał się do wykonania usługi reklamowej polegającej na wykonaniu dla pozwanego profesjonalnej biznesowej strony internetowej i umieszczenia jej w Internecie na okres 12 miesięcy, za wynagrodzeniem ratalnym płatnym co miesiąc w wysokości 295,20 zł brutto poczynając od 30.03.2012r. Zgodnie z ustaleniami usługa miała obejmować również opcję pozycjonowania 500 wejść według fraz ustalonych z pozwanym oraz pozycjonowania na linkach sponsorowanych.

W toku uzgadniania warunków umowy pracownik powoda poinformował pozwanego, że regulamin świadczenia usług reklamowych znajduje się na stronie: „regulamin.pkt.pl/umowaabonamentowa”.

dowód:

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców powoda, k 42-43v akt,
- wydruk z CEIDG pozwanego, k. 38 akt,
- zapis rozmowy telefonicznej na płycie CD wraz z wyciągiem ze stenogramu, k. 63 akt, k. 18-19 akt,
- druk umowy abonamentowej z 08 grudnia 2011 r., k. 17-18 akt,
- zeznania pozwanego, k. 111v-112 akt.

Powód wykonał usługę, zgodnie z którą zbudował dla pozwanego stronę firmową i umieścił ją w Internecie.

dowód:

- wydruk raportu pozycji umowy nr (...), k. 21 akt,

- zeznania pozwanego, k. 112 akt.

Pozwany pismem datowanym na dzień 30 kwietnia 2012 r., skierowanym do powoda drogą elektroniczną oświadczył, że anuluje wcześniejsze uzgodnienia telefoniczne, oraz że nie wyraża zgody na zawarcie umowy obejmującej utworzenie dla niego strony internetowej z przyczyn od niego niezależnych, argumentując stanowisko utratą klientów oraz dolegliwościami zdrowotnymi.

W odpowiedzi pismem z 07 maja 2012 r. powód poinformował pozwanego, że skoro zaakceptował umowę w dniu 08 grudnia w trakcie rozmowy telefonicznej, to zgodnie z regulaminem nie wymaga ona dodatkowego jej potwierdzenia na piśmie i tym samym pozostaje w mocy.

dowód:

- wydruk korespondencji elektronicznej między pozwanym a powodem, k. 98-99 akt,
- zeznania pozwanego, k. 112 akt.

Powód wystawił i przesłał pozwanemu faktury VAT za każdy miesiąc abonamentu, tj. w dniu:

- 2012-03-08 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c III.2012r.
- 2012-04-10 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c IV.2012r.
- 2012-05-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c V.2012r.
- 2012-06-08 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c VI.2012r.
- 2012-07-09 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c VII.2012r.
- 2012-08-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c VII 1.2012r.
- 2012-09-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c IX.2012r.
- 2012-10-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c X.2012r.
- 2012-11-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c XI.2012r.
- 2012-12-10 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c XII.2012r.
- 2013-01-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c I.2013r.
- 2013-02-07 fakturę (...) na kwotę 295,20 zł za m-c II.2013r.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód:

- faktury vat, k. 22-33 akt

Powód pismem z dnia 05 marca 2013 r. wezwał pozwanego w terminie 7 dni do zapłaty kwoty 3 542,40 zł. Pomimo upływu zakreślonego terminu, pozwany pozostawił wezwanie bez odpowiedzi.

dowód:

- przesądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, k. 34-36 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na podstawie art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Z kolei z treści art. 735 § 1 k.c. wynika, że jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W przedmiotowej sprawie początkowo sporny był fakt zawarcia pomiędzy stronami umowy na wykonywanie usług reklamowych. Ostatecznie jednak po przedłożeniu przez powoda zapisu nagrania rozmowy pozwanego z pracownikiem powoda, pozwany przesłuchany w charakterze strony przyznał, że istotnie doszło do zawarcia umowy i okoliczności tych już nie kwestionował.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Sądu, utrwalony w formie zapisu audio na płycie CD, przebieg rozmowy z dnia 08 grudnia 2011 r. nie pozostawiał wątpliwości, co do zawarcia przez strony ustnej umowy o świadczenie usług oraz ustalenie jej istotnych postanowień, w tym treści świadczenia strony powodowej (zbudowanie strony firmowej dla pozwanego i umieszczenie jej w Internecie), czasu trwania umowy (12 miesięcy), wynagrodzenia powoda (295,20 zł brutto miesięcznie) oraz warunków i terminów płatności (płatne ratalnie co miesiąc poczynając od marca 2012r.). Powód wykazał więc fakt zawarcia umowy oraz jej treść.

Sam fakt niezaksięgowania przez pozwanego faktur vat przysyłanych mu przez powoda (wynikający z przedłożonego rejestru zakupów vat – k. 80-97 akt) nie stanowi wystarczającego dowodu na to, iż do zawarcia umowy nie doszło.

Sąd nie uwzględnił również zarzutu pełnomocnika pozwanego dotyczącego niewykonania umowy przez powoda, bowiem w toku swego przesłuchania pozwany sam zeznał, że jego klienci oglądali przedmiotową stronę internetową. Zatem stanowiska, że pozwany osobiście nie widział zrealizowanego zamówienia, nie można było potraktować jako stwierdzenia braku wykonania usługi.

Nadto okoliczność zamieszczenia strony internetowej powód wykazał dowodem z dokumentu prywatnego w postaci wydruku „raportu pozycji do umowy” z systemu teleinformatycznego, którego prawdziwości nie była kwestionowana.

Za niezasadny uznać również należało zarzut pełnomocnika pozwanego dotyczący nieważności czynności prawnej jako sprzecznej z zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 2 kc). Pełnomocnik pozwanego nie wskazał bowiem jakiej treści zasada współżycia społecznego miałaby zostać naruszona poprzez przedmiotową umowę. Nie wykazał również, że zachodziło naruszenie ekwiwalentności świadczeń.

Odnosząc się z kolei do zarzutu dotyczącego nienależytego oznaczenia strony pozwanej, wskazać należy, że zgodnie z art. 864 k.c. za zobowiązania spółki cywilnej jej wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie. Powyższe oznacza, że wierzyciel na możliwość wyboru wspólnika od którego będzie dochodził należności. Za Sądem Najwyższym (postanowienie z 17 stycznia 2003 r., sygn. akt I CK 109/2002) przyjęć należało, że w sprawie przeciwko wspólnikom o świadczenie z tytułu zobowiązań spółki cywilnej nie występuje po ich stronie współuczestnictwo konieczne. Istota solidarności biernej polega na tym, że każdy z dłużników zobowiązany jest wobec wierzyciela do spełnienia całego świadczenia, tak jakby był jedynym dłużnikiem, a wierzyciel może - według swego wyboru - żądać spełnienia całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna.

Nadto art. 866 kc stanowi, że w braku odmiennej umowy lub uchwały wspólników każdy wspólnik jest umocowany do reprezentowania spółki w takich granicach, w jakich jest uprawniony do prowadzenia jej spraw.

W myśl zaś art. 865§2 kc każdy wspólnik może bez uprzedniej uchwały wspólników prowadzić sprawy, które nie przekraczają zakresu zwykłych czynności spółki. Jeżeli jednak przed zakończeniem takiej sprawy chociażby jeden z pozostałych wspólników sprzeciwi się jej prowadzeniu, potrzebna jest uchwała wspólników.

W modelu ustawowym, w którym zakres i sposób reprezentowania spółki określają art. 866 kc w zw. z art. 865 § 2 i 3 k.c., każdy wspólnik może więc samodzielnie reprezentować spółkę w sprawach nieprzekraczających zakresu zwykłych czynności spółki.

Za taką zaś sprawę uznać należało zawarcie niniejszej umowy albowiem należała ona do typowych umów handlowych podejmowane w dążeniu do uzyskania wspólnego celu gospodarczego (zwiększenie sprzedaży poprzez dotarcie do szerszego kręgu odbiorców), zaś wartość przedmiotu umowy nie była znaczna.

Przepis art. 866 k.c. ma wprowadzić charakter przepisu dyspozytywnego, co oznacza, że sposób reprezentacji może zostać ułożony według woli wszystkich wspólników. Z zeznań pozwanego wynikało jednak w sposób jednoznaczny, że ani w umowie spółki cywilnej, którą zawarł ze swym bratem, ani też w podjętej później uchwale, nie zawarto zapisów ograniczających prawo któregośkolwiek ze wspólników w reprezentowaniu spółki wobec osób trzecich.

Mając powyższe na uwadze, uznać należało, że umowa z 08 grudnia 2011 r. została skutecznie zawarta, zaś powód uprawniony był do dochodzenia należności bezpośrednio od pozwanego F. B..

W tym stanie rzeczy Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w całości i zasądził na jego rzecz łącznie kwotę 3 542,40 zł jako wysokość wynagrodzenia umówionego przez strony.

O odsetkach ustawowych od zasądzanego świadczenia orzeczono na podstawie 481§ 1 i 2 k.c., zasądzając je - zgodnie z żądaniem powoda – dopiero od daty wymagalności ostatniej raty wynagrodzenia.

O kosztach procesu orzeczono, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.c. (punkt II wyroku). Na kwotę zasądzonych kosztów składa się: opłata od pozwu w kwocie 45 zł, opłata manipulacyjna – 1,17 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 600 zł - ustalone na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490 j.t.).